

дано да послужише това описание за образецъ на наши-ты учены, та да ся вземахъ и щѣ да опишѫшъ спасищескы всякъ свояъ-тѣ облости, какво-то чрѣзъ това да можахъ да дойдемъ и ные еднъжъ до познаніе истинскѣ-тѣ цифри на нашій народъ, а не да чакамъ да дойде Лѣянъ, Циприанъ и на кой си другъ отъ прѣзвѣ-свѣта да ны прѣброява като овци!

III. ЕСТЕСТВЕНИЧЕНЪ КАЛЕНДАРЪ.

ЗА ВЪЗДУШНЫ-ТЫ ЯВЛЕНИЯ.

(Продлѣженіе отъ I годишнинѣ стр. 84).

ПАРА, МЪГЛА, ОБЛАЦИ, ДѢЖДЪ, СНѢГЪ, ГРАДЪ.

Когато туримъ котель съ водѣ на огнь глядымъ, че колко-то ся сгрѣва вода-та, толкова тя излиза на горѣ въ видъ на парѣ. Ако продлѣжимъ да варимъ водѣ-тѣ тя най-сѣтнѣ малко по малко всичка-та ще изчезне. Вода излиза на парѣ не само кога-то ври, кога-то е топла, нѣ еще и кога-то е хладна и студена, съ разлика само, че тя тогава по-забавно, по-полегка вѣтрѣе. Така ако налѣемъ единъ мѣдникъ съ студенѣ водѣ и го дрѣжимъ на отворено нѣколко дни, то глядамъ, че вода-та малко по малко ся губи докѣ най-сѣтнѣ ся изгуби всичка-та. Лѣтѣ вода-та повече вѣтрѣе, зачто-то е по-топло, а есенъ и зимѣ по-малко, зачто-то е по-студено. А тая пара, видима или не видима, гдѣ ся дѣва и чѣ става? Тая пара не ся губи, а ся прѣска изъ вѣздуха, и ся намѣща у него и то колко-то е по-топъль той, толкова повече ся намѣща и погльща у него, а колко-то е по-студень, толкова по-малко ся намѣща и попива у него. По земно-то лице, както знаемъ, има разлѣно водѣ три-пѣти повече отъ колко-то е суши; тая вода всякой день вѣтрѣе, въ топло врѣмя повече, въ студено врѣмя по малко, така, чѣ-то вѣздухъ-ть всякога е пъленъ съ парѣ, коїж-то ніе не видимъ. А зачто-то у по-топъль вѣздухъ ся смѣща и побира повече пара, а у студень вѣздухъ по-малко, разбира ся, че едно пространство вѣздухъ, напълнено съ парѣ колко-то може да смѣсти, ако бы да понистине отъ нѣкої причинѣ, то всичка-та пара, чѣ-то е имало у него, не ще може